

सर्वोच्च अदालत, संयुक्त इजलास
माननीय न्यायाधीश श्री गोपाल पराजुली
माननीय न्यायाधीश श्री देवेन्द्र गोपाल श्रेष्ठ
फैसला

०७०-CR-०७५२

मुद्दा: जवरजस्ती करणी

कृष्ण प्रसाद लुईटेलको जाहेरीले नेपाल सरकार ----- १ पुनरावेदक
वादी

विरुद्ध

तनहुँ जिल्ला स्याम्घा गा.वि.स.वडा नं.९ मादीवेशी घर भई काठमाडौं जिल्ला प्रत्यर्थी
काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. ७ चावहिल बुलबुले बस्ने हरी भुषाल --- १ प्रतिवादी

शुरु फैसला गर्ने:

माननीय न्यायाधीश श्री भरत प्रसाद अधिकारी
माननीय न्यायाधीश श्री हरिकुमार पोखरेल
पुनरावेदन अदालत पाटन

न्याय प्रशासन ऐन, २०४८ को दफा ९ अन्तर्गत दायर भै पेश हुन आएको प्रस्तुत
मुद्दाको संक्षिप्त तथ्य र ठहर यस प्रकार छ:-

हरि भुषालले संकेत नं. बौद्ध ख लाई पटक पटक जवरजस्ती करणी गरेको र अन्तिम
पटक मिति २०६५।११।२३ गते जवरजस्ती करणी गरेको भन्ने जानकारी प्राप्त हुन आएको

हुँदा कानून बमोजिम गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको माइती नेपालको पत्र, देवकी लुइटेलको निवेदन र कृष्ण प्रसाद लुइटेलको जाहेरी दरखास्त ।

काठमाडौं जिल्ला काठमाडौं महानगरपालिका वडा नं. ७ चावहिल बुलबुलेस्थित पूर्व झाडी भएको पाखो, पश्चिममा भत्केको पूलतर्फ जाने पक्की सडक, उत्तर चावहिल लायन्स क्लवतर्फ जाने पक्की सडक र दक्षिण प्रडुवा सर्भिस सेन्टरको भवन यति चार किल्ला भित्र पातलो झाडीमा हरि भुषालले संकेत नं. बौद्ध ख लाई जवरजस्ती करणी गरेको भन्ने समेत व्यहोराको घटनास्थल प्रकृति मुचुल्का ।

मलाई हरि भुषालले खेलिरहेको अवस्थामा चकलेट दिन्छु भनी फर्काई नजिकै झाडीमा लगी जवरजस्ती करणी गरेको र मलाई दुख्यो भन्दा गालामा हिकोएको भन्ने समेत व्यहोराको पीडित संकेत नं. बौद्ध ख ले गरेको कागज ।

मैले निज संकेत नं. बौद्ध ख लाई झाडीमा जवरजस्ती करणी गरेको होइन, रिसइवीको कारणले जाहेरवालाले प्रस्तुत जाहेरी दिएको हुनुपर्छ भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी हरि भुषालको अनुसन्धान अधिकारीसमक्ष भएको वयान कागज ।

संकेत नं. बौद्ध ख को स्वास्थ्य साधारण छ, निजको कन्याजाली च्यातिएको छैन, शरीरमा कतै घाउ चोट छैन भन्ने समेत व्यहोराको परोपकार प्रसुति गृहको पत्र ।

प्रतिवादी हरि भुषालले मिति २०६५।११।२३ गते संकेत नं. बौद्ध ख लाई जवरजस्ती करणी गरेको हुनुपर्छ भन्ने व्यहोराको अर्जुन लुइटेल र देवकी लुइटेलको एकै मिलानको छुट्टाछुट्टै कागज ।

संकेत नं. बौद्ध ख लाई हरि भुषालले घूमाई दिन्छु भनी लिएर गएका हुन भन्ने समेत एकै मिलान व्यहोराको सोनी भन्ने केसाङ्ग डोमा शेर्पा निमा शेर्पा र अंजली थापाले गरेको छुट्टाछुट्टै कागज ।

संकेत नं. बौद्ध ख ले बताए अनुसार प्रतिवादी हरि भुषालले संकेत नं. बौद्ध ख लाई जवरजस्ती करणी गरेका रहेछन् भन्ने थाहा पाएको हो र सोही व्यहोरा निजको घर परिवारलाई बताएका हो भन्ने समेत व्यहोराको सन्तोषी शेर्पा र दुर्गादेवी बस्नेतको एकै मिलान व्यहोराको कागज ।

प्रतिवादी हरी भुषालको कार्य मुलुकी ऐन, जवरजस्ती करणीको महल नं. विपरित ३(१) बमोजिम कसूर अपराध हुँदा निजलाई सोही महलको ३(१) बमोजिम सजाय हुन र सोही महलको १० नं. बमोजिम प्रतिवादी हरि भुषालबाट संकेत नं. बौद्ध ख लाई मनासिव क्षतिपूर्ति भराई दिन भन्ने माग दावी सहितको अभियोगपत्र ।

मिति २०६५।११।२३ गते पीडित भनिएको संकेत नं. बौद्ध ख लाई भेटेको पनि होइन जवरजस्ती करणी लगायत कुनै अनुचित कार्य गरेको पनि होइन र सो भन्दा अगाडी समेत कुनै अनैतिक कार्य गरेको होइन भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादी हरि भुषालको शुरु अदालतमा भएको वयान ।

मिति २०६५।१२।३ मा भएको कागजको व्यहोरा र सहिछाप मेरो हो उक्त दिन हरि भुषालले मलाई चकलेट दिन्छु भनी बोलाएर झाडीमा लगि मलाई जवरजस्ती करणी गरेको हो भन्ने समेत व्यहोराको पीडित बौद्ध ख को बकपत्र ।

जाहेरीको व्यहोरा र सहिछाप मेरो हो, प्रतिवादी हरि भुषालले पीडितलाई बलात्कार गरेको भन्ने कुरा मेरो भाई अर्जुन प्रसाद लुइटेलबाट थाहा पाएको हो, त्यसपछि घरमा आई बहिनीलाई सोधी थाहा पाएको हुँ भन्ने समेत व्यहोराको जाहेरवाला कृष्णप्रसाद लुइटेलको अदालतमा भएको बकपत्र ।

प्रतिवादीले पीडितलाई जवरजस्ती करणी गरेको सम्बन्धमा पीडितले भनेको हो भन्ने समेत व्यहोराको सन्तोषी शेर्पा सिवाकोटीको बकपत्र ।

अभियोग दावी र जाहेरी दरखास्तको व्यहोरा झुठा हो अभियोग दावी बमोजिम प्रतिवादी हरि भुषाललाई पसजाय हुनु पर्ने भन्ने समेत व्यहोराको प्रतिवादीका साक्षी दिपेन्द्र कुमार घिमिरेको बकपत्र ।

पीडित बौद्ध ख को कागज एवं बकपत्र जाहेरवालाको जाहेरी एवं बकपत्र, बुझिएका सन्तोष शेर्पा सिवाकोटी र दुर्गादेवी बस्नेतको बकपत्रबाट प्रतिवादीले पीडित बौद्ध ख लाई जवरजस्ती करणी गर्ने उद्योग गरेको समर्थित भएको देखिएको पीडितको परीक्षण गरी राय प्रस्तुत गर्ने चिकित्सकको रायबाट पीडितको कन्याजाली च्यातिएको अवस्थाको नभएको र पीडितको उमेर पीडितको आमा देवकी लुईटेलले दिएको मिति २०६५।११।२९ को निवेदनमा वर्ष १० भनी उल्लेख गरेकोबाट पीडितको उमेर १० वर्ष भएको देखिएको र पीडितलाई प्रतिवादीले जवरजस्ती करणी गरेको नदेखिएकोले प्रतिवादीले पीडित बौद्ध ख लाई जवरजस्ती करणीको उद्योगको कसूर गरेको ठहर्छ । कसुरको स्वरूप एवं प्रकृती पीडितको उमेर र प्रतिवादीले गरेको कसूरको मात्राको आधारमा प्रतिवादी हरि भुषाललाई जवरजस्ती करणीको ५ नं. अनुसार जवरजस्ती करणी गर्नेलाई हुने सजायको आधा चार वर्ष दुई महिना कैद हुने ठहर्छ । प्रतिवादीलाई जवरजस्ती करणीको ३(१) नं. बमोजिम सजाय गरी सोही महलको १० नं. बमोजिम प्रतिवादीबाट बौद्ध ख लाई मनासिव क्षतिपूर्ति भराई पाउँ भन्ने सम्म वादी नेपाल सरकारको अभियोग दावी नपुग्ने ठहर्छ भन्ने शुरु काठमाडौं जिल्ला अदालतको मिति २०६७।३।९ गतेको फैसला ।

पीडित कम उमेरकी बालिका भएकोमा विवाद छैन । यस तथ्यमा शुरु अदालत समेत सहमत छ । मौकामा कागज गर्दा र अदालत समक्ष बकपत्र गर्दा समेत पीडितले प्रतिवादीले आफ्नो लिंग योनीभिन्न छिराई दली सेतो पदार्थ झारी कागजले पुछी दिएको भनी घटनालाई सिलसिलावद्ध रुपमा उल्लेख गरेकी छन् । पीडित उपर जवरजस्ती करणी भएको भन्ने चिकित्सकको रायबाट नदेखिएको भनी बारदातलाई उद्योगसम्म ठहर गरी प्रतिवादीलाई कम

सजाय गरी फैसला भएको अवस्था छ । पीडितको मौकाको कागज र अदालत समक्षको बकपत्रबाट प्रतिवादीले पीडितको योनीमा लिंग प्रवेश गराएको भन्ने प्रष्ट भएको स्थिति छ । मुलुकी ऐन, जवरजस्ती करणीको महलको १(ग) नं. मा योनीमा लिंग केही मात्र प्रवेश भएको रहेछ भनेपनि जवरजस्ती करणी भएको मानिने भन्ने कानूनी व्यवस्था रहेको परिप्रेक्ष्यमा चिकित्सकको रायलाई नै महत्वपूर्ण एवं यकिन प्रमाण मानी जवरजस्ती करणीको बारदातलाई उद्योग सम्मको बारदात ठहर गरी भएको फैसला कानून तथ्य एवं प्रमाणको रोहमा त्रुटिपूर्ण भई बदरभागी छ । तसर्थ प्रतिवादीले जवरजस्ती करणी उद्योगसम्म गरेको ठहर गरी शुरुबाट भएको फैसला सो हदसम्म त्रुटिपूर्ण हुँदा बदर गरी अभियोग दावी बमोजिम प्रत्यर्थी प्रतिवादीलाई सजाय गरी पाउँ भन्ने वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन पत्र ।

प्रतिवादी हरि भुषालले मलाई चकलेट दिन्छु भनी फकाई झाडीमा लगी आफ्नो सु गर्ने लिङ्ग निकालेर मेरो सु गर्ने योनीमा छिराई दलेर सेतो निकाली पुछि दिएको भनी पीडित नावालिकाले अदालतमा समेत आई बकपत्र गरेको परिप्रेक्ष्यमा शुरुले उद्योगसम्म ठहर्‍याएको इन्साफ मिलेको नदेखिँदा छलफलको लागि अ.व. २०२ नं. बमोजिम प्रत्यर्थीलाई झिकाई पेश गर्नु भन्ने समेत व्यहोराको मिति २०६९।८।१७ गतेको पुनरावेदन अदालत पाटनको आदेश ।

प्रत्यर्थी प्रतिवादीले शुरु अदालतको फैसलामा चित्त बुझाई पुनरावेदन गरेको अवस्था नहुँदा निजले कसूर गरेका हुन् होइनन् भनी सबुद प्रमाणको मुल्याङ्कन र विवेचना गरेर न्यायिक निश्कर्ष निकाल्नु पर्ने अवस्था यस मुद्दामा छैन ।

पीडित बालिका बारदातको देखिजात्रे मात्र होइन भोगी जात्रे साक्षी पनि हुन् । बाल्यकालमा नावालकहरूले प्रयोग गर्ने “सुगर्ने” “सेतो निकाली” पुछिदिएको जस्ता बालशुलभ शब्द प्रयोग गरी जिरह सहित निजले गरेको बकपत्रमा त्यस्तो व्यहोरा उल्लेख भएको देखिँदा प्रतिवादीले विर्य स्खलन समेत गरेको भन्नु पर्ने अवस्था भएकोले प्रतिवादीले जवरजस्ती

करणीको कसूर गरेको हो भन्ने निश्कर्षमा यो इजलास पुगेकोले प्रतिवादी हरि भुषालले जवरजस्ती करणीको उद्योगको कसूर गरेको ठहर गरी जवरजस्ती करणीको महलको छ नं. बमोजिम चार वर्ष दुई महिना कैद हुने ठहर्‍याएको काठमाडौं जिल्ला अदालतको मिति २०६७।३।९ को फैसला मिलेको नदेखिँदा केही उल्टी भई जवरजस्ती करणीको कसूरमा प्रत्यर्थी प्रतिवादीलाई उक्त महलको ३(२) नं. बमोजिम आठ वर्ष कैद गरी १० नं. बमोजिम प्रतिवादीबाट पीडितलाई रु.१०,०००।— क्षतिपूर्ति भराई दिने ठहर्छ । मिसिल संलग्न कागजात प्रमाणबाट पीडितको उमेर १० वर्षभन्दा मुनिको नदेखिँदा ३(१) नं. बमोजिम प्रतिवादीलाई सजाय गरी पाउँ भन्ने हदसम्मको वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन जिकीर पुग्न सक्दैन भन्ने समेत व्यहोराको पुनरावेदन अदालत पाटनको मिति २०७०।१।२२ को फैसला ।

प्रस्तुत मुद्दामा पीडितले आफ्नो उमेर १० वर्ष भनी अनुसन्धानको कागज र अदालतको बकपत्रमा लेखाएकी हुँदा सो प्रमाणबाट १० वर्ष पुरा भएको भन्ने मात्रै मिल्ने अवस्था तर्क संगत नरहेको, पीडितको उमेर १० वर्ष भन्दा बढी हो भनी मात्रै कानूनी आधार वा प्रमाणका आधारमा पुनरावेदन अदालतले १० वर्ष भन्दा बढी कायम गरेको अवस्था नदेखिएको एवं पीडितले १० वर्ष लेखाएको भन्ने आधारमा जवरजस्ती करणीको महलको ३(२) नं. बमोजिम सजाय गरी पुनरावेदन अदालतको फैसलामा उक्त महलको ३(१) र ३(२) नं. को उमेर कायम गर्ने विषयको व्याख्यामा त्रुटि रहेको हुँदा उक्त फैसला बदरभागी छ ।

बालबालिका विरुद्धको जवरजस्ती करणी सम्बन्धी अपराधमा पीडितलाई प्रतिवादीबाट रु.१०,०००।— मात्र क्षतिपूर्ति दिलाउने गरी पुनरावेदन अदालतबाट फैसला भएको छ । नाबालिक उपर जवरजस्ती करणी गरेको बारदातमा पीडितले भोग्नु परेको शारीरिक पीडा, क्षति र मनोबैज्ञानिक असर कसूरको गाम्भीर्यता समेतलाई आधार मानी मनासिव क्षतिपूर्ति

निर्धारण गर्नु पर्ने ऐ. महलको १० नं. को व्यवस्था रहेकोमा केवल न्यून रकम रु.१०,०००।— मात्र प्रतिवादीबाट भराउने गरी भएको पुनरावेदन अदालत पाटनको फैसला उक्त १० नं., ३(१), ३(२ को कानूनी व्यवस्थाको व्याख्यात्मक त्रुटिको साथ मनासय समेतको प्रतिकूल रहेको हुँदा त्रुटिपूर्ण भई बदरभागी हुँदा बदर गरी अभियोग माग दावी बमोजिम सजाय गरी पाउँ भन्ने समेत व्यहोराको वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन ।

नियम बमोजिम आजको दैनिक मुद्दा पेशी सूचीमा चढी पेश हुन आएको प्रस्तुत मुद्दाको मिसिल समेत अध्ययन गरीयो ।

यसमा प्रतिवादी हरि भुषालले संकेत नं. बौद्ध ख लाई पटक पटक जवरजस्ती करणी गर्दै आएकोमा अन्तिम पटक मिति २०६५।११।२३ मा जवरजस्ती करणी गरेको भन्ने जानकारी एवं माइती नेपालको पत्र तथा कृष्ण प्रसाद लुईटेल समेतको दर्खास्त र मलाई हरि भुषालले खेली रहेको अवस्थामा चकलेट दिन्छु भनी फर्काई झाडीमा लगी जवरजस्ती करणी गरेको भन्ने पिडितको कागज तथा कसूरमा इन्कार रही अनुसन्धान अधिकारी समक्ष प्रतिवादीले गरेको वयान साथै संकेत नं. बौद्ध ख को स्वास्थ्य साधारण छ निजको कन्याजाली च्यातीएको छैन, शरिरमा कतै घाउचोट छैन भन्ने परोपकार प्रसुती गृहको पत्र साथै हरि भुषालले पीडितलाई जवरजस्ती करणी गरेको हुनु पर्छ भनी अर्जुन लुईटेलसमेतले लेखाई दिएको कागजको आधारमा प्रतिवादी हरि भुषालको कार्य मुलुकी ऐन जवरजस्ती करणीको महलको ३ नं. बमोजिम भै सोही महलको ३(१) नं. बमोजिम सजाय तथा १० नं. बमोजिम मनासिब क्षतिपूर्ति भराई दिने माग दावी सहित अभियोग पत्र दायर भएकोमा शुरु जिल्ला अदालतले मुलुकी ऐन जवरजस्ती करणीको महलको ५ नं. अनुसार जवरजस्ती करणीको उद्योग ठहर गरी जवरजस्ती करणी गर्नेलाई हुने सजायको आधा अर्थात चार वर्ष दुई महिना कैद हुने ठहर्‍याई र क्षतिपूर्ति भराई पाउँ भन्ने दावी नपुग्ने गरी भएको फैसला उपर वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन परेकोमा पुनरावेदन अदालत पाटनले शुरुको फैसला उल्टी गरी

प्रतिवादीलाई जबरजस्ती करणीको ३(२) नं. बमोजिम आठ वर्ष कैद गरी १० नं. बमोजिम प्रतिवादीबाट पीडितलाई रु.१०,०००।— क्षतिपूर्ति भराई दिने ठहराई पीडितको उमेर १० वर्ष मुनीको नदेखिँदा उक्त महलको ३(१) बमोजिम सजाय गरीपाउँ भन्ने हदसम्म वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन जिकीर पुग्न सक्दैन भनी गरेको फैसला उपर चित्त नुबझाई वादी नेपाल सरकारको यस अदालतमा पुनरावेदन पर्न आएको पाइयो ।

यसमा अभियोग दावी बमोजिम १० वर्ष मुनिको बालिकालाई करणी गरेकोमा मुलुकी ऐन जबरजस्ती करणीको ३(१) बमोजिम १० वर्ष देखि १५ वर्ष कैद गरी सोही ऐन को १० नं. बमोजिम मनासिव क्षतिपूर्ति निर्धारण गर्नु पर्नेमा उक्त महलको ३(१) ३(२) बमोजिम उमेर निर्धारण गर्ने विषयमा व्याख्यात्मक त्रुटि भएकोले माग दावी बमोजिम सजाय र मनासिव क्षतिपूर्ति भराई पाउँ भन्ने मुख्य पुनरावेदन जिकीर देखियो ।

निर्णय तर्फ विचार गर्दा शुरू अदालतले प्रतिवादीले पीडित बालिका संकेत नं. बौद्ध ख लाई मुलुकी ऐन जबरजस्ती करणीको ५ नं. बमोजिम जबरजस्ती करणीको उद्योग गरेको ठहर गरी जबरजस्ती करणी गर्नेलाई हुने सजायको आधा सजाय गरी मनासिव क्षतिपूर्ति तर्फ वादी नेपाल सरकारको वादी दावी पुग्न नसक्ने ठहर्‍याई गरेको फैसला उल्टी गरी प्रतिवादीले पीडित बालिकाको योनीमा आफ्नो लिङ्ग छिराई दलेर विर्य स्खलन समेत गराई सो विर्य पुछि दिएको भन्ने कुरा पीडितले मौकामा र अदालतमा समेत आई बकपत्र गरिदिएको भन्ने एवं मुलुकी ऐन जबरजस्ती करणीको महलको १ नं. को प्रतिबन्धात्मक वाक्यांशमा (ग) मा “योनीमा लिङ्ग केही मात्र प्रवेश गरेको रहेछ भने पनि यस नम्बरको प्रयोजनको लागी करणी गरेको मानिनेछ” भन्ने कानूनी व्यवस्था समेतको आधारमा जबरजस्ती करणी गरेको ठहर्‍याई पुनरावेदन अदालत पाटनबाट फैसला भएकोमा जबरजस्ती करणी ठहर भए तर्फ वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन नहुँदा सो तर्फ विचार गरिरहनु परेन । पीडित बालिकाले उमेर, आफ्नो उमेर १० वर्ष भनी अनुसन्धानको कागज र अदालतको बकपत्रमा लेखाएको हुँदा सो

प्रमाणबाट १० वर्ष पूरा भएको मात्र मिल्दैन र पुनरावेदन अदालतले पनि १० वर्ष भन्दा बढी कायम नगरेको अवस्थामा १० वर्ष मुनीको मानी सजाय गर्नु पर्नेमा उक्त जवरजस्ती करणीको महलको ३(१) र ३(२) को उमेर कायम गर्ने विषयमा पुनरावेदन अदालतको फैसलामा व्याख्यात्मक त्रुटि रहेको भन्ने मुख्य पुनरावेदन जिकीर हुँदा त्यस तर्फ नै विचार गरी निर्णय दिनु पर्ने देखिन आयो ।

प्रस्तुत मुद्दामा पीडित बालिकाले आफूले तत्काल अनुसन्धान अधिकारी समक्ष कागज गर्दा आफ्नो उमेर १० वर्ष भनी लेखाउनुको साथै कसुर सम्बन्धमा कारवाही गरी सजाय गरी पाउँ भनी पीडितको आमा देवकी लुईटेलले मिति २०६५।११।२९ मा दिएको उजुरी दर्खास्त एवं परोपकार प्रसुती गृह तथा स्त्रिरोग अस्पताल समितिको स्वास्थ्य परीक्षण बारेको मिति २०६५।१२।३ को पत्रमा पीडितको उमेर १० वर्ष भन्ने उल्लेख भएको देखिन्छ । यी पीडितको उमेर यित वर्षको हो भनी उमेर खुलेको कुनै प्रमाण पत्र मिसिल संलग्न रहेको पाइदैन । यस्तो अवस्थामा पीडितको आमाले लेखाइदिएको र पीडितले भनेको कुरालाई प्रश्न उठाई अन्य प्रमाणबाट निजको उमेर १० वर्ष भन्दा मुनीकै हो भनी वादी पक्षले प्रमाण पेश गर्न सकेको पनि पाइदैन । निज पीडित बालिकाको उमेर १० वर्ष भनी बालिकाको आमा समेत लेखाई दिएको कुरालाई निजको उमेर किटान हुने वस्तुगत प्रमाणको अभावमा अभियोग माग दावी लिएकै भरमा निजको उमेर खुलेको आधिकारिक प्रमाणपत्रको अभावमा अदालतले अनुमान गरी १० वर्ष मुनीको हो भनी एउटा व्यक्तिको उमेर एउटै हुने कुरामा फरक पारी प्रतिवादीलाई थप सजाय गर्न मिल्ने पनि हुँदैन । यसर्थ पीडित बालिकाको आमा र पीडितले समेत निजको उमेर १० वर्ष भनी लेखाई दिएकोलाई वादीबाट सप्रमाण १० वर्ष मुनीको भनी पुष्टि गर्न नसकेको अवस्थामा पीडित तथा पीडितको आमाले लेखाएको १० वर्षको उमेर नै निज पीडितको वास्तविक उमेर हो भनी मान्नु पर्ने हुन्छ । जवरजस्ती करणीको कसूर गर्नेलाई सजाय गर्ने कानून मुलुकी ऐन जवरजस्ती करणीको महलको ३ नं. को व्यवस्थालाई

दृष्टिगत गर्दा उक्त महलको “३(१) मा दश वर्ष भन्दा मुनिको बालिका भए दश वर्ष देखि पन्ध्र सम्म” र “३(२) मा ७ वर्ष वा सो भन्दा माथि सोह्र वर्ष मुनीको बालिकालाई भए सात वर्ष देखि १० वर्ष सम्म कैद सजाय हुनेछ भन्ने कानूनी व्यवस्था भएकोमा प्रतिवादीलाई मुलुकी ऐन जवरजस्ती करणीको महलको ३(२) नं. बमोजिम सजाय गर्नु पर्नेमा ऐजन महलको ५ नं. बमोजिम उद्योग सम्म ठहर गरी गरेको शुरूको फैसलालाई उल्टी गरी उक्त महलको ३(२) बमोजिम ८ वर्ष कैद गरी प्रतिवादीबाट पीडितलाई १०,०००।— क्षतिपूर्ति भराई दिने गरी भएको पुनरावेदन अदालत पाटनको मिति २०७०।१।२२ को फैसला यस अदालतबाट “एक जना डाक्टरबाट जाँच गरेकोमा चित्त नबुझे डाक्टरको बोर्डबाट जचाउनु पर्ने, बेन्चले टिकाटिप्पणी नहुने” भनी ने.का.प. २०१८ पृ. १८० नि.नं. १४८ मा प्रतिपादित सिद्धान्त समेतको परिप्रेक्ष्यमा मिलेकै देखिँदा सदर हुने ठहर्छ । वादी नेपाल सरकारको पुनरावेदन जिकीर पुग्न सक्दैन । प्रस्तुत मुद्दाको दायरीको लगत कट्टा गरी मिसिल अभिलेख शाखामा बुझाई दिनु ।

न्यायाधीश

उक्त रायमा सहमत छु ।

न्यायाधीश

इजलास अधिकृत: उमानाथ गौतम

कम्प्युटर टाईप गर्ने: विदुषी रायमाझी

इति संवत् २०७१ साल कार्तिक ५ गते रोज ४ शुभम् ..... ।